

Μπενάκη

Η ομορφιά των σκιών σε εξπρεσιονιστικά έργα

Για να μπεις στον «κόσμο των σκιών» του Γιάννη Αδαμάκου πρέπει να ξέρεις να βλέπεις στο σκοτάδι καλύτερα απ' ό,τι βλέπεις στο φως. Για όσους δυσκολεύονται, υπάρχει ένα κλειδί, γραμμένο στον τοίχο του Μουσείου Μπενάκη που φιλοξενείται η νέα του έκθεση, που θα τους βοηθήσει να την «ανοίξουν». «*Αν πιχνόσουμε το σκοτάδι μέχρι να γίνει πίσσα το κενό διάστημα που περιβάλλει αυτά τα αντικείμενα, κι αντί για ήλιο και ηλεκτρικό τα φωτίσουμε με μια και μόνο λάμπα ή ένα κερί, στη στιγμή αυτά τα κραυγαλέα αντικείμενα αποκτούν σοβαρότητα και βάθος, νηφαλιότητα και μεγαλοπρέπεια*», γράφει στο «Εγκώμιο της σκιάς» ο Τζουλιτίρο Τανιζάκι, κι ο Γιάννης Αδαμάκος συμφωνεί και επαιξάνει.

«Όταν διάβασα αυτό το βιβλίο αισθάνθηκα ότι με στήριξε και ανακάλυψα ότι μπορώ πια να πω και με λόγια αυτά που μόνο να ζωγραφίσω μπορούσα», αναφέρει ο **Γιάννης Αδαμάκος**. Τα νέα του έργα, που παρουσιάζει στο κτήριο της Πειραιώς έως τις 31 Μαρτίου, επικεντρώνονται στο φως και τις διαβαθμίσεις του, στο παιχνίδι μεταξύ φωτός και σκότους. «*Είναι περίπου 100 έργα της τελευταίας πενταετίας. Γύρω στα 35 λάδια σε καμψά μεγάλων διαστάσεων, και 60 μικρά, γραφίτης σε χαρτί. Σε όλη την ενότητα προσπαθώ να δημιουργήσω ένα περιβάλλον στο οποίο ο θεατής θα εισέρχεται στη σκιά και θα αντικρίζει το φως. Κυριαρχεί αυτή η ομηχλόδης κατάσταση, η οποία θα μπορούσε να μοιάζει με όνειρο*», εξηγεί για τα έργα τα οποία συνυπάρχουν κάτω από τον τίτλο «9 lumen». Τα Lumen είναι μονάδα μέτρησης μιας φωτεινής πηγής και το 9 είναι η ένταση που έχει ένα κερί. «*Εγώ πειραματίζομαι με το φως*». Γι' αυτό άλλωστε και στην αίθουσα υπάρχει ένας γενικός φωτισμός, με αυξομειώσεις, χωρίς να βοηθούνται τεχνητά τα έργα. «*Ριχνοντας ένα σποτ πάνω σε ένα έργο το αναδεικνύει το φως. Εγώ θέλω να υπάρχει το φως που μπορούν να εκπέμψουν από μόνα τους, να μην έχουν καμία βοήθεια. Αν τα βάλεις σε ένα σκοτεινό δωμάτιο, φαίνονται. Αυτός είναι και ο στόχος μου*».

Στην ατμόσφαιρα που έχει δημιουργήσει ο Γιάννης Αδαμάκος, ο θεατής εισέρχεται σε ένα γοητευτικό παιχνίδι ψευδαισθήσεων και γίνεται και αυτός μέρος του έργου. Το πιο σημαντικό όμως που μπορεί να αποκομίσει είναι πως «*η ομορφιά μπορεί να είναι κρυμμένη στα πιο απλά πράγματα*», όπως εύστοχα σημειώνει και ο ιστορικός τέχνης και επιμελητής της έκθεσης **Κωνσταντίνος Παπαχρίστου**.

Σοφία Κοζάκη